Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTA K 1826

KAUFMANN DÁVID KÖNYVTÁRA
A. 67.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 67.

בה בה

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

עמה כהי חכמה מה עשו

מסכת מכות

[illegible]

משנה כיצד העדים נעשין

[illegible]

M.T. MADEMIA KÖNYVTÁRA

ACADEMIA
MAGYAR
TARA

[illegible]

ומש [illegible]

[illegible]

[illegible]

מעתה [illegible]

[illegible]

אך [illegible]

[illegible]

[illegible]

ופ"ש [illegible]

[illegible]

בה"ה בה"ה

עמ"ה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך **עש"ו**

משנה שניה מעידים

[illegible]

מעתה [illegible]

ואת [illegible]

[illegible]

[illegible]

איברא [illegible]

[illegible]

ואחרי [illegible]

[illegible]

וזה [illegible]

[illegible]

משנה מעידים

עמה כהי חכמה מהו עשו בה

על עניני ואביזרה נפלאות מעורבת

איתא

קיצור

[illegible]

ובתבו [illegible]

[illegible]

[illegible]

מעתה [illegible]

[illegible]

ובגמרא כלי עצים וכו'. פירש"י ז"ל כלי שעשוי לישב עליו ולשכב עליו ואינו מקבל טומאה מדרבנן ואפילו מדאורייתא אינו מקבל טומאה אלא מדרבנן ע"כ. ואין נראה לי פירושו דמאי קאמר דאינו מקבל טומאה אלא מדרבנן הא ודאי מדאורייתא אינו מקבל טומאה דכתיב כל כלי עץ ומה שהוא מקבל טומאה מדרבנן הוא משום דגזרו חכמים שמא יעשה כלי עץ שיש לו בית קיבול ויטמא מדרבנן ולפיכך אפילו כלי עץ שאין לו בית קיבול מקבל טומאה מדרבנן ולפיכך פירש"י ז"ל דכלי עץ שעשוי לישב עליו ולשכב עליו אינו מקבל טומאה אלא מדרבנן ואפילו מדאורייתא אינו מקבל טומאה ולא ידעתי מאי קאמר דמדאורייתא א

[illegible]

באו [illegible]

[illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

באו [illegible]

מעתה [illegible]

בה בה

עמה כה׳ חכמה מדו עשו

ולעיני ואביטה נפלאות מתורתך

משנה ו׳ אין

[illegible]

אך

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. מחוץ לפרוכת אשר על העדות יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יי חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל. ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן. ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת. ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי. ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי. וזהב יקחו ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חושב. כתפת יהיה לו אל שני קצותיו חבור ויחבר. וחשב אפודתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר. ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל. ששה משמותם על האבן האחת וששה שמות הנותרים על האבן השנית כתולדתם. מעשה חרש אבני פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב תעשה אותם. ושמת את שתי האבנים על כתפות האפוד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יי על שתי כתפיו לזכרון. ועשית משבצות זהב. ושתי שרשרות זהב טהור מגבלת תעשה אותם מעשה עבת ונתת את השרשרות העבתים על המשבצות. ועשית חשן משפט מעשה חושב כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אותו. רבוע יהיה כפול זרת אורכו וזרת רחבו. ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אודם פטדה וברקת טור האחד. וטור השני נפך ספיר וישפה. וטור השלישי לשם שבו ואחלמה. וטור הרביעי תרשיש שהם ומילואים יהיו בזהב במלואתם. והאבנים תהיינה על שמות בני ישראל שנים עשר על שמותם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט. ועשית על החשן שרשרות גבלת מעשה עבת זהב טהור. ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן. ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעות על קצות החשן. ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפוד אל מול פניו. ועשית שתי טבעות זהב וישמת על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד בית. ועשית שתי טבעות זהב ושמת על שתי כתפות האפוד מלמטה מלפני מפניו אל מול חברתו מעל חשב האפוד. ויקשרו את החשן מטבעותיו אל טבעות האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד. ולא יזח החשן מעל האפוד. ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יי תמיד. ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התומים והיו על לב אהרן בבאו לפני יי. ושם אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יי תמיד. ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת. ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע. ועשית על שולי מעילו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב. פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב. והיה על אהרן לשרת וישמע קולו בבאו אל הקדש לפני יי ובצאתו ולא ימות. ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליי. ושמת אותו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה. והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנות קדשיהם והיה הציץ על מצחו תמיד לרצון להם לפני יי. ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה. ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת. והלבשת אותם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אותם ומלאת את ידם וקדשת אותם וכהנו לי. ואתה צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. מחוץ לפרוכת אשר על העדות יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יי חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל. ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן. ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת. ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי. ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי. וזהב יקחו ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חושב. כתפת יהיה לו אל שני קצותיו חבור ויחבר. וחשב אפודתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר. ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל. ששה משמותם על האבן האחת וששה שמות הנותרים על האבן השנית כתולדתם. מעשה חרש אבני פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב תעשה אותם. ושמת את שתי האבנים על כתפות האפוד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יי על שתי כתפיו לזכרון. ועשית משבצות זהב. ושתי שרשרות זהב טהור מגבלת תעשה אותם מעשה עבת ונתת את השרשרות העבתים על המשבצות. ועשית חשן משפט מעשה חושב כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אותו. רבוע יהיה כפול זרת אורכו וזרת רחבו. ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אודם פטדה וברקת טור האחד. וטור השני נפך ספיר וישפה. וטור השלישי לשם שבו ואחלמה. וטור הרביעי תרשיש שהם ומילואים יהיו בזהב במלואתם. והאבנים תהיינה על שמות בני ישראל שנים עשר על שמותם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט. ועשית על החשן שרשרות גבלת מעשה עבת זהב טהור. ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן. ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעות על קצות החשן. ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפוד אל מול פניו. ועשית שתי טבעות זהב וישמת על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד בית. ועשית שתי טבעות זהב ושמת על שתי כתפות האפוד מלמטה מלפני מפניו אל מול חברתו מעל חשב האפוד. ויקשרו את החשן מטבעותיו אל טבעות האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד. ולא יזח החשן מעל האפוד. ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יי תמיד. ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התומים והיו על לב אהרן בבאו לפני יי. ושם אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יי תמיד. ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת. ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע. ועשית על שולי מעילו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב. פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב. והיה על אהרן לשרת וישמע קולו בבאו אל הקדש לפני יי ובצאתו ולא ימות. ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליי. ושמת אותו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה. והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנות קדשיהם והיה הציץ על מצחו תמיד לרצון להם לפני יי. ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה. ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת. והלבשת אותם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אותם ומלאת את ידם וקדשת אותם וכהנו לי.

לבן וראיתי את כל אשר עשה לו לבן לי לא רעה כפנים אתמול שלשום והנה אינו אלי כתמול שלשום ויהי אלהי אבי עמדי כי אתה יודעת בכל כחי עבדתי את אביך ואביך התל בי והחליף את משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים להרע עמדי אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך ויולדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך ויולדו כל הצאן עקדים ויקח אלהים מקנה אביכם ויתנהו לי ויהי בעת יחם כל הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו הלא נכריות נחשב לנו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים ויסע את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען וילך לבן לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד וישמע לבן ביום השלישי כי ברח יעקב ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אחריו בהר הגלעד ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר אליו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבות חרב ולמה ברחת להסתר ותגנבני ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור ולא נשקתני לבני ולבנותי עתה הסכלת לעשות עם אבי לרעה ויען יעקב ויאמר אל לבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי ואשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ותצא מאהל לאה ותבא באהל רחל ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ותמש לבן את כל האהל ולא מצא ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי חדלת נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר אל לבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ושפטו בין שנינו כה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי טרפה אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנובתי יום וגנובתי לילה הייתי אכלני חרב ביום וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני זה לי עשרים שנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח נוכחתי אמש ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד בינותי וביניך ויקח יעקב אבן וירימה מצבה ויאמר יעקב אל אחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל ויקרא לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך ויקרא לו על כן קרא שמו גלעד והמצפה אשר אמר הנה יצפה יי ביני וביניך כי נסתר כי אחד אלהים אל עולם ראה כי אין איש עמנו ראה אלהים עדה ביני וביני ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך עד היום הזה הגל עד והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה לרעה ויאמר יעקב אל לבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי ואשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ותצא מאהל לאה ותבא באהל רחל ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ותמש לבן את כל האהל ולא מצא ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי חדלת נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר אל לבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ושפטו בין שנינו כה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי טרפה אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנובתי יום וגנובתי לילה הייתי אכלני חרב ביום וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני זה לי עשרים שנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח נוכחתי אמש ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד בינותי וביניך ויקח יעקב אבן וירימה מצבה ויאמר יעקב אל אחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל ויקרא לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך ויקרא לו על כן קרא שמו גלעד והמצפה אשר אמר הנה יצפה יי ביני וביני כי נסתר כי אחד אלהים אל עולם ראה כי אין איש עמנו ראה אלהים עדה ביני וביני ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך עד היום הזה הגל עד והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה לרעה

אמן

בה בה

עמה כהי חכמה מדו עשו

אמר רבי יוסי

[illegible]

נשאר

[illegible]

משנה ה'

מעתה

מיהו

והרמב"ם ז"ל

ואתה שי פעמים נשמה אחת מלאכים הרבה כמו שיתבאר בפרקים אחרים ומה הוא זה שי. כתב הרמב"ן ז"ל שאחר שנתבאר בפרק ראשון שהנפש היא מחודשת בגוף ואינה קדמונית ולא נמשכת מן הנפש הכללית כדעת הפילוסופים ולא היא מן הנפש הכללית כדעת אפלטון ז"ל אלא היא נברא יש מאין ונתחדשה בגוף בעת שנתצר הגוף בבטן אמו ונתבאר עוד שהנפש אחר שנתחדשה בגוף אינה מתה בהפרד הגוף ממנה אלא היא נשארת בקיומה ובמציאותה ונתבאר עוד שהנפש אחר שנתחדשה בגוף אינה מתה בהפרד הגוף ממנה אלא היא נשארת בקיומה ובמציאותה ונתבאר עוד שהנפש אחר שנתחדשה בגוף אינה מתה בהפרד הגוף ממנה אלא היא נשארת בקיומה ובמציאותה

עוד לזה

עמה כלי חכמה מאת עשו

בה בה

משנה מי נל"ע ואביטה נפלאות מתורתך

ומש שי פעמים נשמה אחת מלאכים הרבה כמו שיתבאר בפרקים אחרים ומה הוא זה שי. כתב הרמב"ן ז"ל שאחר שנתבאר בפרק ראשון שהנפש היא מחודשת בגוף ואינה קדמונית ולא נמשכת מן הנפש הכללית כדעת הפילוסופים ולא היא מן הנפש הכללית כדעת אפלטון ז"ל אלא היא נברא יש מאין ונתחדשה בגוף בעת שנתצר הגוף בבטן אמו ונתבאר עוד שהנפש אחר שנתחדשה בגוף אינה מתה בהפרד הגוף ממנה אלא היא נשארת בקיומה ובמציאותה ונתבאר עוד שהנפש אחר שנתחדשה בגוף אינה מתה בהפרד הגוף ממנה אלא היא נשארת בקיומה ובמציאותה

BIBLIOTECA NACIONAL DE ISRAEL

M.T.A. KÖNYVTÁRA

והרמבם ז"ל

ושש סנהדרין

ואמרינן

ושש

בה בה

עמה גל עיניו אביטה נפלאות מתורתך עשו

כהי חכמה מדו

עוד פרק זה

[illegible]

ולפיכך

[illegible]

[illegible]

מעתה

[illegible]

זה הכלל

ומשום

ואיבא למיפקם

משנה ב' נשתם

אמנם אין ראוי שיהיה הדבר כן שיהיה הכהן מתפרנס מן הקרבנות ומן הנדרים ומן הנדבות ומן הבכורות ומן המעשרות ומן החלה ומן הראשית ומן הבכורים ומן הנזירות ומן הנזקין ומן הנשים ומן הנכסים ומן הנכסים ומן הנכס

בה׳ בשנת התפט ח״ לחדש שבט

משנה

[illegible]

[illegible]

ודע

[illegible]

[illegible]

בה בה

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

עמה כה יהכמה מדו עשו

עוד

אך

[illegible]

מעתה

[illegible]

ובירושלים גרסינן

פ"ק דיומא (דף ט ע"ב) אמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא כל שנה ושנה שבית המקדש קיים היו מראין פני כל אדם בירושלים שנאמר ונסו ונגעו בחזקיהו מלך יהודה ובכל יושבי ירושלים ואין כתיב כאן אלא ובירושלים מלמד שהיו מראין פני כל אדם בירושלים ומשם למדו שהיו מראין פני כל אדם בכל מקום שהיו שם

[illegible]

מעתה

[illegible]

אבא

[illegible]

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

משנה האב

כלל

ומ"ש

מעתה [illegible]

ומעמו [illegible]

[illegible]

משנה הסומא

וגרסינן כי אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא כל המתפלל ואינו מכוין כאלו בונה במה אחת ומקריב עליה קרבן שנאמר ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה' ואומר ויבן שם מזבח לה' ואומר ויבן שם מזבח לה' ואומר ויבן שם מזבח ל

זה הכלל

[illegible]

מעתה [illegible]

[illegible]

וגירסת [illegible]

[illegible]

ואני [illegible]

בה בה

עמה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך עשו

כהי חכמה מדו

מעתה

משנה להיכן

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

משנה ומכונות

[illegible]

ואי [illegible]

[illegible]

משנה רבי יוסי ב"

[illegible]

עמה״ב ה׳ חכמה תחזיק עשו

גליון מצויר בפליאה בתוך הטקסט

בא ב״ה

בא ב״ה

ואת

ואיבא דאיכא למימר דלא אמרו אלא בשאין לו אלא אחד אבל אם יש לו שנים אין לו לחלק ביניהם אלא כל אחד ואחד לפי חשבון ואיבא דאיכא למימר אפילו יש לו שנים אם רוצה לחלק ביניהם חולקין ואם לאו אין חולקין ואיבא דאיכא למימר אפילו אין לו אלא אחד אם רוצה לחלק

בה בה
עמה עשו
כהיחכמהמדו

לפיכך

[illegible]

ומש

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואת

[illegible]

מעתה

ויהושע

ויהושע בן נון ויהושע בן נון שלח מרגלים מתוך שבט אפרים ומתוך שבט יהודה ומתוך שבט בנימין ומתוך שבט יששכר ומתוך שבט זבולון ומתוך שבט יוסף ומתוך שבט דן ומתוך שבט נפתלי ומתוך שבט גד ומתוך שבט אשר ומתוך שבט ראובן ומתוך שבט שמעון ומתוך שבט לוי

מיהו [illegible]

[illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

מעתה

הדרן למתני׳ אילך

[illegible]

והנה

[illegible]

מעלין

[illegible]

פרק ג' ואלו הן

בה בה
עמי כהי חכמה מדו עשו
גלי עיני ואביטה נפלאות מתורתך

איתא [illegible]

מעתה [illegible]

[illegible]

וכתב [illegible]

לכן [illegible]

איברא [illegible]

[illegible]

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד מחוץ לפרוכת אשר על העדות יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יי חוקת עולם לדורותם מאת בני ישראל

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד מחוץ לפרוכת אשר על העדות יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יי חוקת עולם לדורותם מאת בני ישראל

[illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

זכינו

[illegible]

כלל

סימן הלכה פסוקה. הוא הדבר שאין עליו מחלוקת

ומ"ש

מה שכתב הרי"ף בתחלת דבריו. כלומר שכתב בתחלת דבריו שהוא מביא הלכות פסוקות ולא מחלוקת. ואמר שכתב כן מפני שראה שהרבה מחברי הלכות הביאו בספריהם הלכות פסוקות ומחלוקת. ולפיכך הוא כתב שלא יביא אלא הלכות פסוקות

נרושה

ומש

[illegible]

ומש [illegible]

[illegible]

בה בה

עמה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

כה יחכמה מדו עשו

ועוד [illegible]

ואחרי יום הכפורים יעלה לעיר ויקח לו ארבעה מינים ויתן אחד מהם בכל אחד מארבעה פינות העיר ויאמר אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הושיעה נא ויחזור לביתו ויקח לו ארבעה מינים ויתן אחד מהם בכל אחד מארבעה פינות ביתו

ואתנם ליהושע בן נון חלק בתוך אחיהם כפי אשר דבר יי׳ ויתן את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים ויבן את העיר וישב בה׳ אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יי׳ פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ׳ אז יחלק יהושע לשבטי בני ישראל את הארץ אשר נתן יי׳ לו׳ ויתן לכלב בן יפנה חלק בתוך יהודה על פי יי׳ את קרית ארבע אבי הענק היא חברון׳ ויגרש משם כלב את שלשת בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק׳ ויעל משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר׳ ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה׳ וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה׳ ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך׳ ותאמר לו תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות׳ ויהי נחלת מטה בני יהודה למשפחותם׳ ויהי מקצה ערי מטה בני יהודה אל גבול אדום בנגב קבצאל ערד וחרמה׳ וביתר ויעזר ומולדה׳ וחצר גדה וחשמון ובית פלט׳ וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה׳ בעלה ועיים ועצם׳ ואלתולד וכסיל וחרמה׳ וצקלג ומדמנה וסנסנה׳ ולבאות ושלחים ועין רמון׳ כל הערים תשע עשרה ושבע חצרים׳ שפלה אשתאול וצרעה ועשנה׳ וזנוח ועין גנים תפוח ועינם׳ יתיר וברעשן ושוכה׳ וענם ויפתח וענב׳ ואשתמה ועינים וגשן׳ וחלון וגלה ועינם׳ יתא וחשור ומרעשת וביתדגון׳ ונעמה ומקדה׳ שתים עשרה ערים וחצריהן׳ לבנה ועתר ויתן׳ וחשן

בה בה
עמה עשו
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך
כה׳ חכמה מדו

ואינוחייב

[illegible]

ומש

[illegible]

ומש

[illegible]

הכותב

[illegible]

[illegible]

ומש

[illegible]

ומש

[illegible]

משנה נזיר

[illegible]

מעתה

[illegible]

[illegible]

היה ... ...

אמנם כי ידוע הוא שהשם יתברך ברא את העולם בשביל האדם ולא האדם בשביל העולם כי אם היה האדם נברא בשביל העולם היה ראוי שיהיה נברא קודם העולם כדי שיהיה העולם מוכן לו מתחלת בריאתו ולא היה ראוי שיהיה העולם נברא קודם האדם ואחר כך יברא האדם ויכנס לעולם שכבר נברא ומוכן לו ואין זה דרך הנמשל אצל בעל הבית שבונה בית ומכין בו כל צרכיו ואחר כך מכניס בו את אשתו ובניו ומשפחתו אבל אצל השם יתברך שברא את העולם בשביל האדם ראוי שיברא האדם תחלה ואחר כך יברא העולם בשבילו ולא יברא האדם ב

בה בה

עמה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך עשו

כהי חכמה מדו

משנה יש

[illegible]

מעתה

[illegible]

אלא

[illegible]

[illegible]

ובזה [illegible]

והשתא [illegible]

[illegible]

ומש [illegible]

מעתה

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

משנה א

עמה עשו
גל עיניו אביטה נפלאות מתורתך
כהיחכמה מדו

מעתה

[illegible]

הילכך

[illegible]

והרמבם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ומש [illegible]

משנה כ"ג

והקורא

עמה כה׳ חכמה מדו עשו

והוזר לתחילת

[illegible]

ומש [illegible]

ומש [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ומש [illegible]

[illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

ומש [illegible]

[illegible]

משנה שלישי הפרק כל

ופסח

ר' חנניא

ר' חנניא אומר אם אין אדם יכול לעמוד בכל מה שהוא אומר אל יאמר דבר זה שהרי כבר נאמר בו

פעתה

עוד

ואיבא

הדרן עלך מכות והדרן
עלן לא נתנשי מינך ורא
תתנשי מינן לא בעלמא
דין ולא בעלמא דאתי
אמן

[illegible]

[illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

A
67

אברהם חי סיני גליא

חידוש הש״ס

מס׳ מכות

67

ע״י המחבר

ה׳ אדרב׳ התפ״ט

EX LIBRIS M. MORTARA